

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostrřížkem, advokátem se sídlem Stodolní 977/26, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2005, č.j. KUOK/15509/04/OSV-DS/7025/SD-312, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2009, č. j. 38 Cad 2/2005 – 49,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž mu byl pro řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ustanoven zástupce JUDr. Milan Ostrřížek. Žalobce nesouhlasil s ustanovením jmenovaného advokáta a požadoval, aby mu byl jako zástupce ustanoven Mgr. František Drtík. Důvody nesouhlasu s ustanovením JUDr. Milana Ostrřížka nejsou z obsáhlého a v převážné míře nečitelného podání žalobce zřejmé.

Z obsahu soudního spisu 38 Cad 2/2005 Nejvyšší správní soud zjistil, že žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů uplatnil žalobce ve své žalobě ze dne 14. 1. 2005 proti rozhodnutí žalovaného. Napadeným usnesením byl pak žalobci ustanoven zástupce z řad advokátů se sídlem v Ostravě z důvodů procesní ekonomie.

Po posouzení věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Již ve svém rozsudku ze dne 8. 9. 2005 č. j. 6 Ads 64/2005 – 25 vyslovil názor, že právo na ustanovení zástupce není právem na ustanovení konkrétní osoby, kterou navrhovatel v návrhu označuje. Uvedená právní věta dopadá i na projednávaný případ. Krajský soud v Ostravě ustanovil žalobci na jeho žádost zástupce z řad advokátů, při výběru zástupce pak přihlédl k principům rychlosti a hospodárnosti řízení. Takovýto postup je zcela v souladu se zákonem. Žalobce, jemuž je ustanovován zástupce z úřední povinnosti podle ust. § 35 odst. 7 s. ř. s., právo na ustanovení konkrétní osoby dle jeho volby nemá. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému prokazatelné náhrady nákladů řízení nevznikly, Nejvyšší správní soud proto nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (§ 60 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. října 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu